

**Kişisel Verileri Koruma Kurulunun 2018/119 Sayılı İlke Kararına İlişkin
Veri Koruma Derneği 22 Kasım 2018 Tarihli Çalıştayı
Tespit ve Değerlendirmeler**

Kişisel Verileri Koruma Kurulunun (“**Kurul**”) 16.10.2018 tarihli ve 2018/119 sayılı İlke Kararı (“**Karar**”), 1 Kasım 2018 tarihli ve 30582 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanmıştır.

Karar’da özetle:

- ilgili kişinin rızasını almadan ve kişisel veri işleme şartlarını sağlamadan SMS, arama ve e-posta yoluyla reklam içerikli ileti gönderen veri sorumluları ile veri sorumluları adına bu verileri kullanan veri işleyenlerin bu faaliyetlerini durdurması gerektiği;
- veri sorumlularının Kişisel Verilerin Korunması Kanunu (“**KVKK**”) uyarınca gerekli teknik ve idari tedbirlerin alınması konusunda kendi adına veri işleyenlerle birlikte müştereken sorumlu olduğu;
- bahse konu şekilde işlenen kişisel verilerin hukuka aykırı olarak elde edilmiş olabileceği de göz önüne alınarak Türk Ceza Kanununun “Verileri Hukuka Aykırı Olarak Verme veya Ele Geçirme” başlıklı 136. maddesi çerçevesinde ilgili veri sorumluları hakkında gerekli hukuki işlemlerin tesisi için konunun ihbaren ilgili Cumhuriyet Başsavcılığına bildirileceği

belirtilmiştir.

Ardından Kurul tarafından 7.11.2018 tarihli Resmi Gazete ile bir düzeltme yayımlanmış ve Karar’daki *“İlgili kişilerin rızalarını almadan ve Kanunun 5 inci maddesinde hüküm altına alınan işleme şartlarını sağlamadan”* ibaresi, *“İlgili kişilerin rızalarını almadan veya Kanunun 5 inci maddesinin (2) numaralı fıkrasında hüküm altına alınan işleme şartlarını sağlamadan”* şeklinde değiştirilerek düzeltilmiştir.

22 Kasım 2018 tarihinde yapmış olduğumuz çalıştayda katılımcılar, Karar’a ilişkin aşağıdaki tespit ve değerlendirmelerde bulunmuşlardır.

1. Elektronik ticaret mevzuatı ile kişisel verilerin korunması mevzuatının birlikte uygulanması, rızanın alınma yöntemi, anılan mevzuatlara aykırılık halinde hangi kurum tarafından idari yaptırım uygulanacağı hususu

- 1.1 Karar’ın yayımlanmasından önceki dönemde, kişilere ticari içerikli elektronik ileti gönderilmesinin (i) elektronik ticaret mevzuatının yanı sıra kişisel verilerin korunması mevzuatı kapsamına da girip girmeyeceği ve (ii) eğer anılan iki mevzuat birlikte uygulanacaksa, bu iki mevzuatın çeliştiği durumlarda hangi mevzuat hükümlerinin uygulanması gerektiği tartışılmaktaydı.

Karar’ın yayımlanmasıyla birlikte anılan ilk belirsizliğin ortadan kalktığını, Kurulun, “reklam içerikli ileti gönderilmesi uygulamalarının kişisel verilerin korunması mevzuatının da kapsamına girdiği” görüşünde olduğunu ve bu uygulamaların KVKK’ya uygunluğunu denetleyeceğini anlıyoruz.

1.2 Diğer yandan, kişisel verilerin korunması mevzuatı ile elektronik ticaret mevzuatının birlikte uygulanması ve bu iki mevzuatın çelişmesi durumunda hangi mevzuatın uygulanacağı hususu Karar ile de halen açıklığa kavuşmamıştır.

- a. Bir görüşe göre, 6563 sayılı Elektronik Ticaretin Düzenlenmesi Hakkında Kanun'un ("**ETDHK**") ve Ticari İletişim ve Ticari Elektronik İletiler Hakkında Yönetmelik'in ("**Yönetmelik**") özel mevzuat, KVKK'nın ise genel mevzuat olması nedeniyle bu konuda ETDHK ve Yönetmelik hükümlerinin uygulanması gerekmektedir.
- b. Diğer bir görüşe göre ise, ETDHK/Yönetmelik ve KVKK hükümleri birlikte uygulanmalı, yapılacak bir işlemin hem ETDHK/Yönetmelik hem de KVKK'da yer alan kurallara uygun olması gerekmektedir. Bu şekilde bir yorum yapılsa dahi, iki mevzuatın birbiriyle açıkça çelişmeyen hükümleri birbirlerini tamamlayıcı olarak uygulanmalı (örn. rıza alınması, aydınlatma yapılması), fakat açıkça çelişen hükümleri olduğu durumlarda ETDHK/Yönetmelik'e öncelik tanınmalıdır.

Bu kapsamda alınacak rızanın/onayın, ETDHK/Yönetmelik ve KVKK için ayrı ayrı alınmasına gerek olmadığı konusunda katılımcıların görüş birliği mevcuttur.

- a. Bununla birlikte bir görüşe göre, ETDHK/Yönetmelik'e uygun bir onay alınması yeterli olacaktır. Zira burada KVKK anlamında veri işleminin hukuki gerekçesi, duruma göre, "kanunlarda açıkça öngörülme" veya "bir hakkın kullanılması, tesisi" ya da "sözleşmenin ifası" olabileceğinden, ayrıca rıza alınmasına gerek olmayacak ve bu nedenle onay metninde KVKK uyarınca "açık rıza alındığına" dair atıfta bulunulması gerekmeyecektir.
- b. Diğer bir görüşe göre ise, hem ETDHK/Yönetmelik uyarınca onay alınan hem de KVKK'da belirtilen şartlarda açık rıza alınan "tek bir metin" (*Aydınlatma Yükümlülüğünün Yerine Getirilmesinde Uyulacak Usul ve Esaslar Hakkında Tebliğ'e göre aydınlatma metni ayrı olmak üzere*) kullanılabilir.

Bu konuda hangi görüşün uygulanması gerektiğine dair bir görüş birliği olmadığından, uygulamadaki belirsizliğin giderilmesi amacıyla Kurul ve Ticaret Bakanlığı ("**Bakanlık**") tarafından müştereken uygulama esaslarının belirlenmesinin faydalı olacağı düşünülmektedir.

1.3 Diğer tartışılmalı konu ise, Karar'a ve elektronik ticaret mevzuatına aykırı olarak elektronik ileti gönderilmesi halinde hangi idari yaptırımların kim tarafından uygulanacağıdır. Zira ETDHK m.12 hükmü uyarınca Bakanlık bu konuda idari para cezası vermeye yetkili iken; KVKK m.18 uyarınca Kurul para cezası vermeye yetkilidir.

Bu durumda Karar'a ve elektronik ticaret mevzuatına aykırı olarak elektronik ileti gönderilmesi halinde, aynı işlem nedeniyle hem Bakanlık hem de Kurul tarafından idari para cezası verilmesi çifte cezalandırma yasağına aykırı olacaktır. Zira Kabahatler Kanunu m.15/1 uyarınca, bir fiil ile birden fazla kabahatin işlenmesi

halinde bu kabahatlere ilişkin tanımlarda sadece idari para cezası öngörülmüşse en ağır idari para cezası uygulanmalıdır. Ancak eğer bu kabahatlerle ilgili olarak kanunda idari para cezasından başka idari yaptırımlar da öngörülmüş ise, bu yaptırımların her birinin ayrı ayrı uygulanmasına karar verilmesi gerektiği dikkat edilmelidir.

Bu nedenle Bakanlık ile Kurul arasında bu konunun görüşülmesinin, uygun bulunması durumunda bir mutabakat yapılarak bu konunun netleştirilmesinin ve kamuoyunun bilgilendirilmesinin faydalı olacağı görüşünderiz.

2. Karar'daki "reklam içerikli ileti" kavramı ile elektronik ticaret mevzuatındaki "ticari elektronik ileti" kavramı

Karar metninde "(...) telefon numaralarına SMS göndermek, arama yapmak veya e-posta adreslerine posta göndermek suretiyle reklam içerikli ileti yönlendiren(...)" ibaresi yer almaktadır.

Karar'da kullanılan "reklam içerikli ileti" ifadesine, ETDHK'da ve Yönetmelik'te yer alan en yakın kavram Yönetmeliğin 5. maddesindeki amaçlarla gönderilen "ticari elektronik ileti" kavramıdır.

ETDHK'da ve Yönetmelik'te ise "ticari elektronik ileti" şu şekilde tanımlanmıştır: "Telefon, çağrı merkezleri, faks, otomatik arama makineleri, akıllı ses kaydedici sistemler, elektronik posta, kısa mesaj hizmeti gibi vasıtalar kullanılarak elektronik ortamda gerçekleştirilen ve ticari amaçlarla gönderilen veri, ses ve görüntü içerikli iletiler".

Yönetmeliğin 5. maddesindeki amaçlar ise şunlardır: "hizmet sağlayıcının mal ve hizmetlerini tanıtmak, pazarlamak, işletmesini tanıtmak ya da kutlama ve temenni gibi içeriklerle tanınırlığını artırmak" ("**Pazarlama/Tanıtım**").

Bu iki kavramın birbirine oldukça yakın kavramlar olduğu görülmekle, (istisnalar hariç) iki mevzuattaki temel prensibin birbiri ile uyumlu olduğu görüşünde hem fikir olunmuştur .

Bununla birlikte "Yönetmeliğin 5. maddesindeki amaçlarla gönderilen ticari elektronik ileti"nin, Kararda geçen "reklam içerikli ileti"yi de içerisine alan daha geniş bir mecra ve daha geniş bir amacı kapsayan bir kavram olduğu belirtilmiştir. Her ne kadar Karar kavramı bu kadar geniş tanımlamasa da, Karar'daki prensiplerin sadece "reklam içerikli ileti"lere değil, "Yönetmeliğin 5. maddesindeki amaçlarla gönderilen tüm ticari elektronik iletilere" de uygulanabilir olması gerektiği söylenebilir.

Son olarak, Pazarlama/Tanıtım/Reklam amaçlı olmayan iletiler için (örn. borç hatırlatma, değişim vs.) Karar ve ETDHK/Yönetmelik'te "rıza" şartının aranmadığı, iki düzenlemenin bu açıdan da uyumlu olduğu değerlendirilmektedir.

3. Karar'ın esnaf ve tacirler için uygulanıp uygulanmayacağı hususu

Esnaf ve tacirlere gönderilecek elektronik iletiler bakımından, iki mevzuatın ayrı ayrı değerlendirilmesi gerektiği vurgulanmıştır.

ETDHK m.6/2 ve Yönetmelik m.6/3 uyarınca esnaf ve tacirlere ticari elektronik ileti göndermek için tanıtım, pazarlama vs. içerikli de olsa önceden onay alınma zorunluluğu bulunmamaktadır.

Ancak KVKK'da esnaf ve tacirler için bir istisna öngörülmemiştir. Esnaf ve tacirlere ticari elektronik ileti gönderilmesi için ayrıca açık rıza alınmasına gerek olmadığı konusunda duraksamaya yer yoktur. Esnaf ve tacirlere elektronik ileti gönderilmesinin KVKK bakımından hukuki sebebinin ise katılımcılar arasında ağır basan görüşe göre "kanunlarda açıkça öngörülme" olduğu söylenmektedir. Zira ETDHK uyarınca ticari elektronik ileti gönderilmesine bir kanunda açıkça izin verilmiştir. Dolayısıyla bu durum KVKK'ya uygun bir veri işleme şartı olarak da değerlendirilebilecektir. Bununla birlikte diğer bir görüşe göre ise, KVKK m.5/2 uyarınca "ilgili kişinin temel hak ve özgürlüklerine zarar vermemek kaydıyla, veri sorumlusunun meşru menfaatleri için veri işlenmesinin zorunlu olması" veya "bir hakkın tesisi, kullanılması veya korunması için veri işlemenin zorunlu olması" hukuki sebeplerine dayanılması da mümkündür.

Diğer yandan esnaf ve tacirlere ticari elektronik ileti gönderilirken, gönderilecek iletinin o esnaf ve tacirin faaliyet alanı ile ilgili olması gerektiği, aksi bir uygulamanın (o esnaf ve tacirin faaliyet alanı ile ilgili olmayan bir ticari elektronik ileti gönderilmesi) KVKK m.4'te yer alan genel ilkelerin denetimine takılacağı ve özellikle KVKK m.4/ç'de yer alan "işlendikleri amaçla bağlantılı, sınırlı ve ölçülü olma" ilkesine aykırılık olacağına dikkat edilmelidir.

Sonuç olarak, Karar'ın esnaf ve tacirler için uygulanmayacağı düşünülmeyle birlikte, aksi bir durumun varlığı halinde buna Kurum tarafından konuyu netleştiren bir açıklama yapılması uygulanma açısından yönlendirici olacaktır.

4. Karar'ın ticari iletişim mevzuatı uyarınca onaylı kabul edilen veri tabanlarındaki kişilere gönderilecek iletileri kapsayıp kapsamadığı sorunu

4.1 Karar kapsamında belirsiz olan bir diğer konunun ise, elektronik ticaret mevzuatı uyarınca onaylı kabul edilen veri tabanlarına gönderilecek reklam içerikli iletilerin Karar kapsamında ne şekilde değerlendirilmesi gerektiği olduğu belirtilmiştir. Şöyle ki, Yönetmelik Geçici Madde 1'in ikinci fıkrası uyarınca, ETDHK'nın yürürlük tarihi olan 1 Mayıs 2015 tarihinden önce hizmet sağlayıcı ve alıcı arasında doğrudan mal veya hizmet teminine yönelik işlemler sırasında alıcının elektronik iletişim adresini vermesi ile oluşturulan veri tabanlarının onaylı olduğu kabul edilmektedir ("**Müşteri İstisnası**").

Bu durumda anılan Yönetmelik hükmüne uygun olarak onaylı bir veri tabanındaki kişiye gönderilecek reklam içerikli ileti Karar kapsamında ne şekilde değerlendirilmelidir? Çalıştay katılımcıları arasında Müşteri İstisnası'nın da KVKK anlamında geçerli kabul edilmesi konusunda görüş birliği olmuştur.

4.2 Bununla birlikte tartışma konusu husus, bu gönderimin KVKK m.5'de yer alan hangi işleme şartına dayanacağıdır.

Bir görüşe göre, Yönetmelik hükmü ile onaylı veribanlarına ticari elektronik ileti gönderilmesine izin verildiği için, KVKK bakımından burada "kanunlarda açıkça öngörülme" şartına dayanılabilecektir. Zira bu görüşe göre, burada "kanun" ifadesi amaca uygun olarak yorumlanmalı ve Yönetmelik gibi ilgili kanuna dayanılarak çıkarılmış ve kanun hükmünü açıklayıcı nitelikteki ikincil düzenlemeleri de

kapsamalıdır. Bu görüşün savunucuları ikincil mevzuatta öngörülen kişisel veri işleme faaliyetleri açısından “kanunlarda açıkça öngörülme” şartının idarenin kanundan aldığı yetkiye dayanarak özel hukuk kişilerin yükümlülüklerini ve/veya onlar arasındaki ilişkiyi düzenlediği sürece gerçekleşmiş sayılması gerektiğini ileri sürmektedirler. Diğer yandan, idarenin kendi kişisel veri işleme faaliyetleri açısından “kanunlarda açıkça öngörülme” şartının ancak açık bir kanun hükmünün varlığını gerektireceği görüşündedirler.

Fakat başka bir görüşe göre KVKK’da yer alan “kanunlarda açıkça öngörülme” ifadesi “kanun”lara işaret etmekte ikincil mevzuatı kapsamamaktadır. Zira aksi bir yorum idarenin ikincil mevzuat ile kişisel verilerin işlenmesi ile ilgili dayanak yaratmasının önünü açacaktır.

Bununla birlikte bu görüşün savunucuları da Müşteri İstisnası’nın KVKK anlamında kabul edilmesi gerektiği görüşündedir. Bu kapsamda KVKK’nın Geçici 1. maddesindeki “önceden alınmış rızaların KVKK’ya göre geçerli kabul edilmesi” istisnası ile Yönetmeliğin Geçici 1. maddesindeki “Müşteri İstisnası” birlikte değerlendirilerek, bu kişilerin “rıza” vermiş oldukları kabul edilebilecektir.

Sonuç olarak, Yönetmelik’in Geçici 1. maddesi uyarınca onaylı veri tabanlarına ticari elektronik ileti göndermek için KVKK bakımından ayrıca açık rıza alınmasına gerek olmadığı konusunda görüş birliği olmakla birlikte, bunun KVKK m.5 bakımından “rıza” (rıızalı/onaylı kabul edilme) veya “kanunlarda açıkça öngörülme” şartlarından hangisine dayanılması gerekeceğine dair katılımcıların ortak bir görüş oluşturması mümkün olmamıştır.

Bu itibarla, konunun düzenleyici kurumlar tarafından açıklığa kavuşturulması gereğinin altı çizilmiştir.

5. Ticari iletişimin “açık rızaya” dayandığı durumlarda ikincil işleme faaliyetleri için KVKK m.5/2’deki diğer işleme şartlarına dayanılıp dayanılmayacağı

5.1 Ticaret hayatında mutlak olduğu üzere birçok veri sorumlusu 3. kişilerden sunucu barındırma (server hosting) hizmeti almakta ve ticari elektronik ileti göndermek için üçüncü kişi aracı hizmet sağlayıcıları ile çalışmaktadır.

Bu çerçevede ticari iletişimin de KVKK kapsamında değerlendirileceğinin netleştirilmesi ile birlikte gündeme gelen bir diğer konu ise, kişilere gönderilecek reklam içerikli iletilerin işleme sebebinin açık rızaya dayandığı durumlarda, burada kullanılan kişisel verilere ilişkin ikincil işleme faaliyetlerinde de (örn. hosting hizmeti alınması veya reklam içerikli ileti gönderilmesi için aracı hizmet sağlayıcılar ile çalışılması) açık rızaya gerek olup olmadığı, bu ikincil işleme faaliyetleri için KVKK m.5/2’deki diğer işleme şartlarına dayanılıp dayanılmayacağıdır.

Açık rızaya dayanılarak pazarlama/tanıtım/reklam içerikli iletilerde kullanılmak üzere elde edilen kişisel verilere yönelik ikincil işleme faaliyetlerinde, eğer KVKK m.5/2’deki diğer işleme şartlarına uygunluk varsa, bu faaliyetler için de ayrıca rıza alınmasına gerek olmadığı, ilgili şarta dayanılarak da bu kişisel verilerin işlenebileceği konusunda çalıştay katılımcıları arasında görüş birliği olmuştur. Özellikle sunucu barındırma hizmeti alınması ya da aracı hizmet sağlayıcısı kullanılması durumlarında “meşru

menfaat” istisnasına dayanılabileceği değerlendirilmektedir. Ancak, uygulamaların sağlıklı şekilde ilerleyebilmesi açısından bu konunun da açıklığa kavuşturulması ihtiyacı vardır. Knu incelenirken; Avrupa Birliği’nde uygulanan Genel Veri Koruma Tüzüğü (GDPR) m.6/4 hükmünde yer alan ve kişisel verilerin başlangıçta mevcut olmayan amaçlar için işlenebilmesi için gerekli kriterlerin de göz önünde bulundurulmasının faydalı olacağı belirtilmiştir.

- 5.2 Toplantıda dikkat çekilen diğer bir konu ise, Ticari İletişim ve Ticari Elektronik İletiler Hakkında Yönetmelik m.12’deki düzenlemedir. Zira “Kişisel Verilerin Korunması” başlıklı maddede:

“MADDE 12 – (1) Hizmet sağlayıcı ve aracı hizmet sağlayıcı, bu Yönetmelik çerçevesinde yapmış olduğu işlemler ve sunduğu hizmetler nedeniyle elde ettiği verilerin, ilgili mevzuat hükümleri saklı kalmak kaydıyla muhafazasından ve hukuka aykırı olarak bunlara erişilmesini ve işlenmesini önlemek amacıyla gerekli tedbirlerin alınmasından sorumludur.

(2) Kişisel verilerin; üçüncü kişilerle paylaşılabilmesi, işlenebilmesi ve başka amaçlarla kullanılabilmesi için ilgili kişiden önceden onay alınması gerekir.”

denilmektedir.

Bu madde düzenlemesinin lafzından yola çıkıldığında, kişisel verilerin üçüncü kişilerle paylaşılabilmesinin (örn. hosting hizmeti alınması veya reklam içerikli ileti gönderilmesi için aracı hizmet sağlayıcılar ile çalışılması) ancak ilgili kişinin onayı ile mümkün olduğu yorumu yapılabileceği ancak bu durumun diğer yandan KVKK düzenlemesi ile çelişeceği bir görüş olarak iletilmiştir. . Zira KVKK uyarınca açık rıza olmaksızın kişisel verilerin üçüncü kişilerle paylaşılmasının mümkün olduğu hatırlatılmıştır.

Bu kapsamda yapılan tartışmalarda, bir görüşe göre, anılan Yönetmelik hükmü KVKK düzenlemesinden önceki tarihli bir düzenleme olması nedeniyle KVKK düzenlemesi dikkate alınmadan düzenlenmiş olup, KVKK’nın yürürlüğe girmesiyle birlikte uygulama alanı kalmamıştır.

Diğer bir görüşe göre ise, anılan Yönetmelik hükmünün ilk fıkrasında hizmet sağlayıcı ve aracı hizmet sağlayıcı ibarelerine yer verildikten sonra ikinci fıkrada “kişisel verilerin üçüncü kişilerle paylaşılması” ibaresine yer verildiği belirtilmiş, dolayısıyla burada kanun koyucunun “hizmet sağlayıcının aracı hizmet sağlayıcıya yapacağı aktarımların üçüncü kişiye aktarım olarak sayılamayacağı” yorumu yapılmıştır. Bu görüşe göre, 12. Maddenin ikinci fıkrasında yer alan “*üçüncü kişilerle paylaşım*”dan kastedilen esasen, kendisi için ya da kendisi yararına elektronik ileti gönderecek 3. kişilere (örneğin iş ortağı, holding vb de olabilir) verinin aktarımıdır. Ancak bu görüşün kabulü halinde, hosting hizmeti sağlayanlar aracı hizmet sağlayıcı kabul edilecek ve hosting hizmeti sağlayanların Elektronik Ticaret Bilgi Platformuna (ETBİS) kaydolma yükümlülüğü olduğu sonucuna varılacaktır; bunun da ETBİS sistemine ve amacına uygunluğu ayrı bir tartışma konusudur.

Üçüncü bir görüşe göre ise, Almanya’da uygulamada yer alan görüşün esas alınarak veri sorumlusu ile veri işleyenlerin tek kabul edilmesi ve veri sorumlusundan veri işleyene yapılan aktarımların kişisel veri aktarımı sayılmaması da mümkündür. Bu durumda hosting hizmeti alandan hosting hizmeti sağlayana yapılacak aktarımın anılan Yönetmelik hükmünde yer alan “üçüncü kişilerle paylaşım” kapsamına girmeyeceği yorumu yapılabilecektir.

Konuya dair katılımcıların ortak bir görüş oluşturması mümkün olmamış, ancak 3 farklı görüş de katılımcılar tarafından yansıtılmaya değer bulunmuştur.

6. Karar içerisinde yer alan “ve” ibaresinin “veya” ile değiştirilmesine rağmen Karar’da yer alan belirsizliğin giderilmesi ihtiyacı

Karar metninde yer alan “İlgili kişilerin rızalarını almadan ve Kanunun 5 inci maddesinde hüküm altına alınan işleme şartlarını sağlamadan” ibaresinin “İlgili kişilerin rızalarını almadan veya Kanunun 5 inci maddesinin (2) numaralı fıkrasında hüküm altına alınan işleme şartlarını sağlamadan” şeklinde değiştirilmesi ile; reklam amaçlı ticari ileti gönderilmesi için mutlaka rızaya gerek olmadığı, KVKK’daki diğer işleme şartlarına da dayanılabileceği netleştirilmiştir. Böylece ilk Karar ile yaratılan belirsizlik, bu düzeltme ile büyük ölçüde giderilmiştir.

Ancak, yine Karar metninde yer alan “veri sorumluları adına reklam içerikli mesaj/e-posta göndermek veya arama yapmak amacıyla ilgili kişilerin açık rızaları bulunmaksızın bu verileri kullanan veri işleyenlerin” ibaresinde yer alan “açık rızaları bulunmaksızın” ibaresinin “açık rızaları bulunmaksızın **veya Kanunun 5 inci maddesinin (2) numaralı fıkrasında hüküm altına alınan işleme şartlarını sağlamaksızın**” şeklinde düzeltilmemesi nedeniyle, belirsizlik devam etmektedir.

Bu nedenle Karar’ın mevcut hali ile, veri işleyenlerin reklam içerikli ileti göndermek için her durumda (ilgili ileti rızaya tâbi olsa da olmasa da) “açık rıza” alması gerektiği yorumu yapılabilmesi mümkündür. Bu yorumun da hem Kurul tarafından yapılan düzeltmenin temelindeki gerekçe ile hem de yukarıda 5. Bölümde açıkladığımız hususlarla çelişmekte olduğu değerlendirilmiştir.